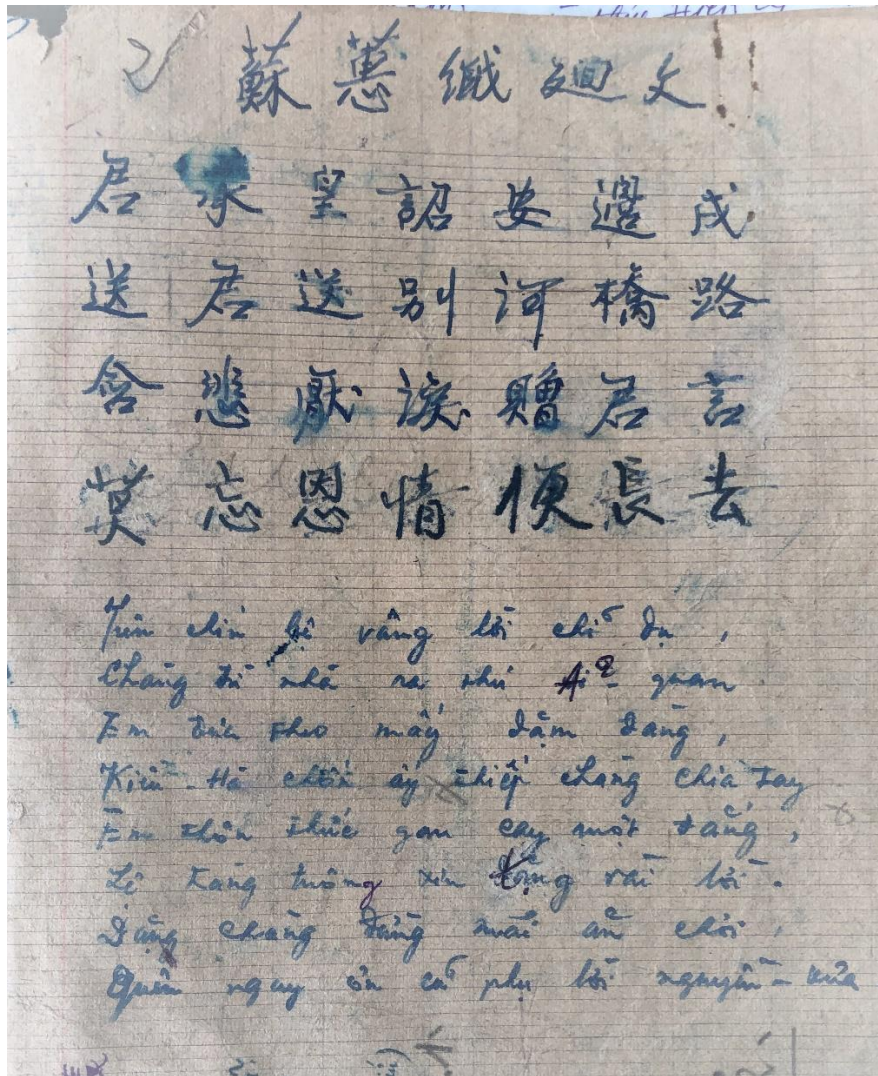
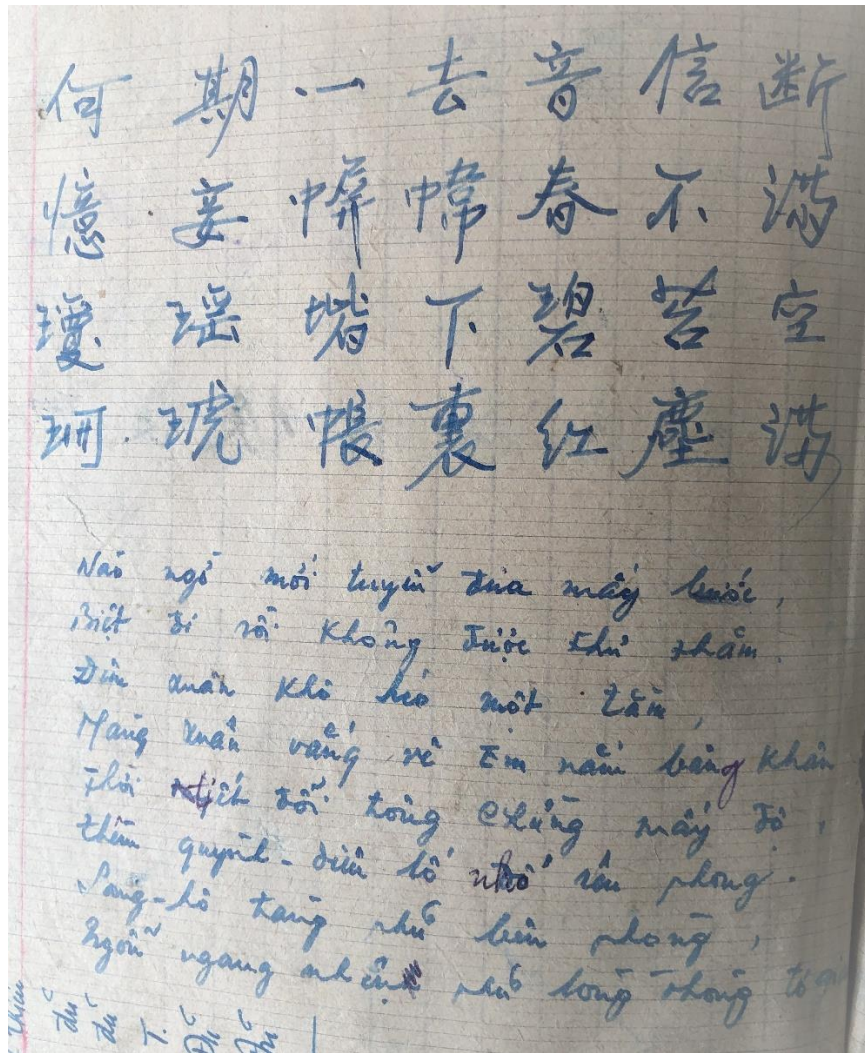

TÔ HUỆ CHỨC HỒI VĂN

Trên chín bệ vâng lời chỉ dụ
Chàng từ nhà ra thú ải quan
Em đưa theo mấy dăm đàng
Kiều Hà chốn ấy thiếp chàng chia tay
En thốn thức gan cay, ruột đắng
Lệ tràn tuôn xin dặn vài lời
Dặn chàng đứng mãi ăn chơi
Quên ngay ơn cũ, phụ lời nguyên xưa.

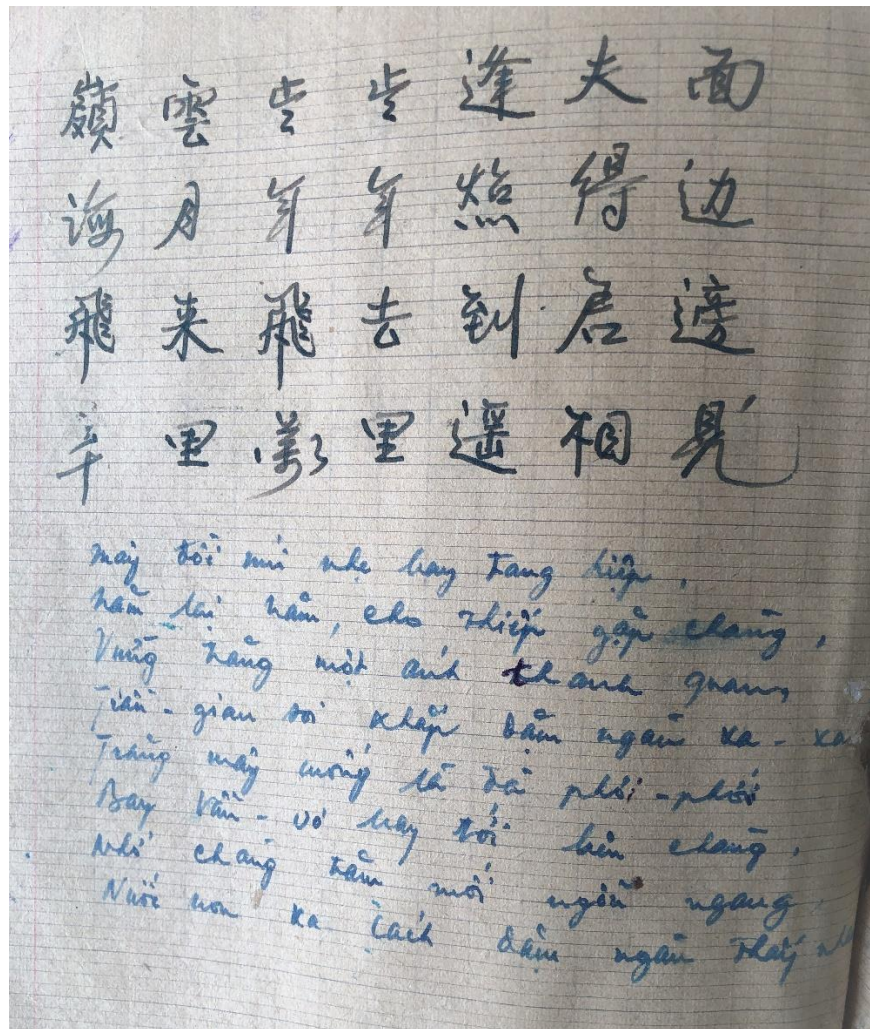

Nào ngờ mới tiến đưa mấy bước
Biệt đi rồi không được thư thăm
Đêm xuân khô héo ruột tằm
Màng xuân vắng vẻ em nằm bấn khoản
Thời tiết đổi trông chừng mấy độ
Thềm quỳnh diên lỗ nhổ rêu phong
San hô tràn phủ bên phòng
Ngõ ngang nhện phủ lòng thòng tơ giăng.

此夜道別多驚魂
將心何托更逢君
一心願作滄海月
一心願作嶺頭雲

Đêm khuya luống chong đèn trông ngóng,
Ngồi một mình một bóng mà kinh,
Bấy lâu thương nhớ dạng hình,
Biết ai thiệp gửi mảnh tình cho anh.
Hay em hóa trăng thanh vôi vọi,
Trải bốn mùa soi chốn bể xanh,
Hay em hóa đám mây lành,
Vẫn vờ bao phủ chung quanh non đồi.

Đêm khuya luống chong đèn trông ngóng
Ngồi một mình một bóng mà kinh
Bấy lâu thương nhớ dạng hình
Biết ai thiệp gửi mảnh tình cho anh
Hay em hóa trăng thanh vôi vọi
Trải bốn mùa soi chốn bể xanh
Hay em hóa đám mây lành
Vẫn vờ bao phủ chung quanh non đồi.

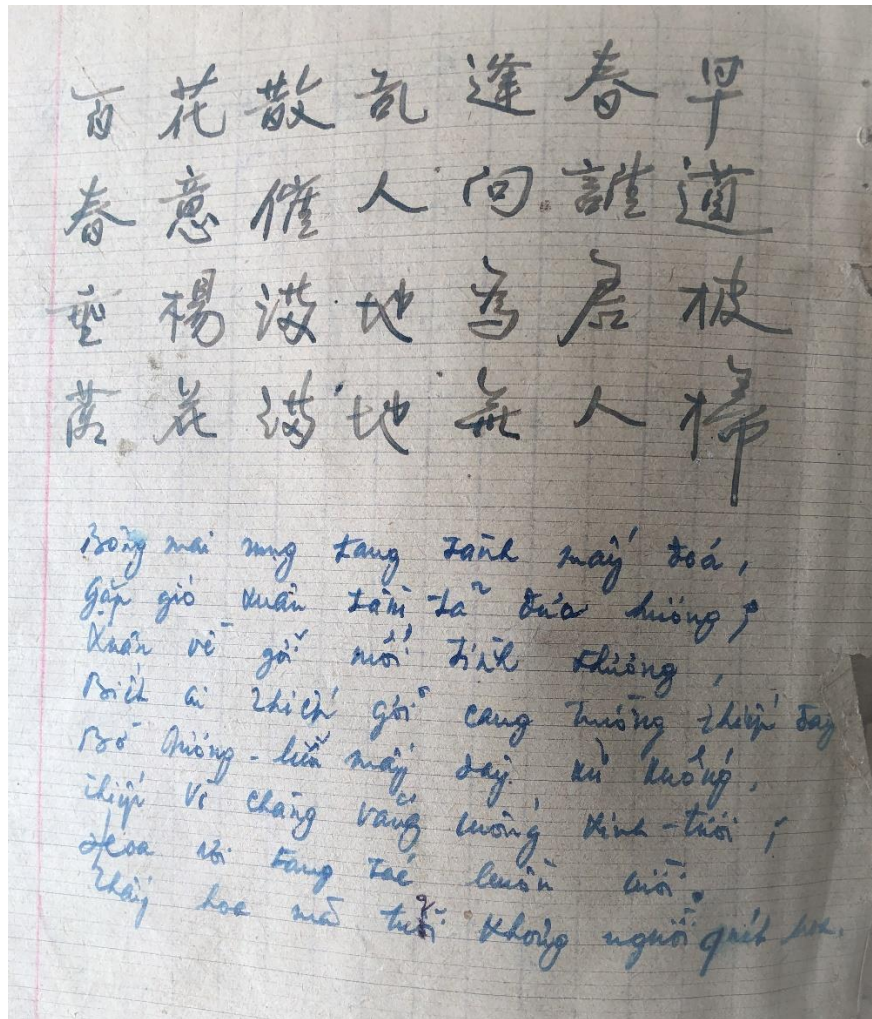

Mây trôi núi nhẹ bay tan, hiệp
Năm lại năm cho thiếp gặp chàng
Vùng trăng một ánh thanh quang
Trần gian soi khắp dặm ngàn xa xa
Trăng mây cuốn là đà phơi phới
Bay vắn vơ bay tới bên chàng
Nhớ chàng trăm mối ngồn ngang
Nước non xa cách dặm ngàn thấy nhau.

迢迢路遠關山隔
恨君塞外長為客
去後送別蘆葉黃
誰信幾條梅花白

Em nghĩ lại thềm đau trộm trách,
Sao giang san xa cách muôn trùng,
Giận chàng ngoài ải thung dung,
Bấy lâu như khách lạnh lòng với em.
Lúc chàng đi bên thềm ngày nọ,
Cụm lau xanh đang trở lá vàng,
Trải bao nhiêu dặm thiếu quang,
Bông mai trắng xóa điểm trang đầy cành.

Em nghĩ lại thềm đau trộm trách
Sao giang san xa cách muôn trùng
Giận chàng ngoài ải thung dung
Bấy lâu như khách lạnh lòng với em
Lúc chàng đi bên thềm ngày nọ
Cụm lau xanh đang trở lá vàng
Trải bao nhiêu dặm thiếu quang
Bông mai trắng xóa điểm trang đầy cành.

Bông mai rụng tan tành mấy đóa
 Gặp gió xuân tầm tả đưa hương
 Xuân về gửi mối tình thương
 Biết ai thiếp gửi cang trường thiếp đây
 Bờ dương liễu mấy dây xủ xuống
 Thiếp vì chàng vắng luống xinh tươi
 Hoa rơi tan tác buồn cười
 Thấy hoa mà tủi không người quét hoa.

庭前春草茁芬芳
抱得秦筝向畫堂
爲君彈得江梅曲
負寄情深到朔方

Cỏ xuân mới bên nhà thơm ngát
Rước mừng xuân ngào ngạt mùi hương
Chiều buồn lựa thử cung thương
Ôm đàn tranh đến họa đường giải khuây
Muốn vì chàng niềm tâm tở nổi
Khúc Giang Nam nhẹ trở mấy bài
Khúc này biết gửi cho ai
Tình thâm thấu đến cõi ngoài Bắc phương.

Cỏ xuân mới bên nhà thơm ngát
Rước mừng xuân ngào ngạt mùi hương
Chiều buồn lựa thử cung thương
Ôm đàn tranh đến họa đường giải khuây
Muốn vì chàng niềm tâm tở nổi
Khúc Giang Nam nhẹ trở mấy bài
Khúc này biết gửi cho ai
Tình thâm thấu đến cõi ngoài Bắc phương.

朔方迢递河山滅
萬里音書腸斷絕
銀裝橫漢上露衣
金縷纏裳花砦裂

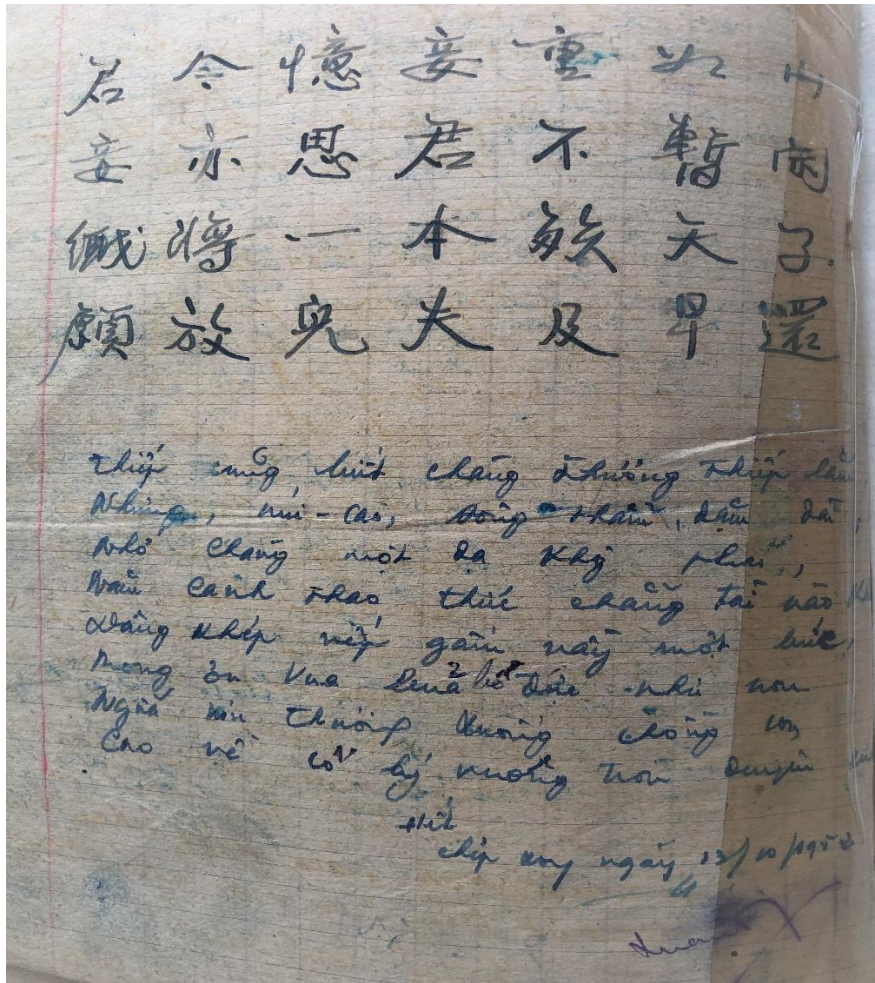
Bắc phương nọ con đường xa cách,
Thiếp vì chàng đất khách bơ vơ;
Bấy lâu vắng mặt hồn xao,
Nước non muôn dặm thiếp chờ đợi tin.
Năm tựa gối mơ nhìn xa thăm,
Lệ tràng tuôn như tắm áo hồng;
Lạnh lòng thay, tiết trời đông,
Vì ai nệm thủng chăn bông hứng hờ.

Bắc phương nọ con đường xa cách
Thiếp vì chàng đất khách bơ vơ
Bấy lâu vắng mặt hồn xao
Nước non muôn dặm thiếp chờ đợi tin
Năm tựa gối mơ nhìn xa thăm
Lệ tràng tuôn như tắm áo hồng
Lạnh lòng thay, tiết trời đông
Vì ai nệm thủng chăn bông hứng hờ.

三喜鴻鴈渡江聲
此是離人斷腸情
爭絃未斷腸先斷
換結先成曲未成

Ba xuân hướn ngấn ngơ hồn nhận
Giọng ly sầu gọi bạn sang sông,
Như khêu tấc dạ mẫn nồng,
Thiếp đương đứt ruột với chồng thiếp đây
Đàn tranh khảy mấy dây chưa dứt
Ruột nhớ nhưng đã đứt từ hồi
Khúc Giang Nam khảy chưa rồi
Mối sầu đã kết xa xôi dặm trường.

Ba xuân luống ngấn ngơ hồn nhận
Giọng ly sầu gọi bạn sang sông
Như khêu tấc dạ mẫn nồng
Thiếp đương đứt ruột với chồng thiếp đây
Đàn tranh khảy mấy dây chưa dứt
Ruột nhớ nhưng đã đứt từ hồi
Khúc Giang Nam khảy chưa rồi
Mối sầu đã kết xa xôi dặm trường.

Thiếp cũng biết chàng thương thiếp lắm
 Nhưng núi cao, sông thẳm, dậm dài
 Nhớ chàng một dạ không phai
 Năm canh thao thức chẳng tài nào khuây
 Dâng khếp nép gấm này một bức
 Mong ơn vua bủa bố đức như non
 Ngửa xin thương xuống chông con
 Cho về cố lý vun tròn duyên xưa.

Hết.

Chép xong ngày 13/10/1952.

